

مدل‌سازی رابطه بین هوش معنوی با کارایی متناسب با متغیر میانجی سبک زندگی در بین کارمندان سازمان

هادی عبدالله تبار

مریی علوم اجتماعی دانشگاه پیام نور

چکیده

با توجه به اهمیت معنویت در شغل و بهبود کارایی این پژوهش نیز با هدف مدل‌سازی رابطه بین هوش معنوی با کارایی متناسب با متغیر میانجی سبک زندگی در بین کارمندان سازمان انجام شده است. روش تحقیق در این پژوهش، توصیفی از نوع «پیمایشی» و از شاخه «میدانی» است. جامعه آماری شامل کلیه اساتید، متخصصان و برنامه ریزان سازمانی در شهر کرمانشاه به تعداد ۱۲۰ نفر می‌باشند؛ که به دلیل کوچک بودن جامعه آماری، همگی به‌عنوان حجم نمونه به شیوه کل سرشماری مدنظر قرار می‌گیرند. ابزار پژوهش شامل سه پرسشنامه هوش معنوی، سبک زندگی و کارایی متناسب به ترتیب با ۱۵، ۱۰ و ۱۲ سؤال بوده که روایی آن به شیوه ساختاری بر اساس تحلیل عاملی تأییدی مورد اثبات واقع شده و پایایی آن نیز بر اساس آلفای کرونباخ به میزان ۰/۸۲ مورد تأیید واقع شده است. داده‌های گردآوری شده بر اساس تحلیل معادلات ساختاری بر اساس نرم‌افزار AMOS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج بیانگر آن است که به‌طور کلی بین هوش معنوی با کارایی متناسب با متغیر میانجی سبک زندگی در بین کارمندان سازمان رابطه مثبت و معناداری وجود دارد و این امر به‌گونه‌ای بوده است که هوش معنوی بر سبک زندگی با ضریب تأثیر ۰.۲۵، هوش معنوی بر کارایی متناسب با ضریب تأثیر ۰.۳۰، سبک زندگی بر کارایی متناسب با ضریب تأثیر ۰.۶۵، اثرگذار بوده است.

واژه‌های کلیدی: مدل‌سازی، هوش معنوی، کارایی متناسب، سبک زندگی.

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۵، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۸، صفحات ۱۳۰-۱۲۵